

Sygn. akt I C 849/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2018 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marek Grodzki

Protokolant: Elżbieta Skrzypniak

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...)

przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. i Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o odszkodowanie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) na rzecz pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu;

III. zasądza od powoda A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje pobrać od powoda A. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie kwotę 10.763,62 (dziesięć tysięcy siedemset sześćdziesiąt trzy 62/100) złotych tytułem kosztów opinii biegłych;

V. zwrócić ze Skarbu Państwa Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie na rzecz pozwanego (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. kwotę 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych tytułem nadpłaconej zaliczki wpłaconej na poczet opinii biegłego.

Sygn. akt I C 849/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia powód A. G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą (...) wniósł przeciwko pozwanym (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. (pozwany ad. 1) i Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. (pozwany ad. 2) o zapłatę in solidum kwoty 138.853 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za skradzioną koparko – ładowarkę oraz metalową bramę, która powód zmuszony był zamontować w miejsce uszkodzonego podczas włamania betonowego ogrodzenia. Powód wniósł również o umieszczenie zastrzeżenia, że spełnienie roszczenia w całości przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego z

obowiązku świadczenia na rzecz powoda. Powód wniósł również o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. (pozwany ad. 1), wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W odpowiedzi na pozew pozwane Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. (pozwany ad. 2) wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...), w zakresie robót budowlanych związanych ze wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. W okresie objętym zdarzeniem powód korzystał z nieruchomości gruntowej przy ulicy (...) w W..

Dowód: wydruk k. 17, zawiadomienie k. 34;

(...) w dniu 17 kwietnia 2012 roku, zbył M. G. (...) koparko – ładowarkę m-ki V. (...) nr seryjny (...), rok produkcji 2007. Żona powoda zawarła umowę ubezpieczenia OC ww. pojazdu za okres od 15 czerwca 2012 roku do 14 czerwca 2013 roku. Transakcja była badana w ramach kontroli Urzędu Skarbowego.

Dowód: akta 6 Ds. 1614/12: faktura k. 8, polisa k. 9, protokół k. 566-580, przesłuchanie powoda A. G. k. 581-585;

W dniu 18 marca 2008 roku (...) nabył profile metalowe, płaskowniki, ceowniki i kątowniki za kwotę 3.552,85 zł.

Dowód: faktura k. 41

W dniu 01 lipca 2008 roku powód i jego żona M. G. zawarli umowę użyczenia, w ramach, której żona powoda przyjęła do bezpłatnego używania niewydzieloną część nieruchomości przy ulicy (...) w W., celem przechowywania tam własnych maszyn i pojazdów.

Dowód: umowa k. 35-36;

Powód i pozwany ad. 1 w dniu 30 września 2008 roku zawarli umowę zlecenia. Zgodnie z warunkami umowy zleceniobiorca zobowiązał się do monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji w obiekcie przy ulicy (...) w W.. Zleceniodawca zobowiązał się do utrzymywania systemu alarmowego w stanie dobrej sprawności technicznej poprzez systematyczne dokonywanie czynności konserwacyjnych przez uprawnionego instalatora, wykonywania okresowej kontroli prawidłowego działania systemu oraz zapewnienia kontaktu z minimum jedną osobą wskazaną w karcie zgłoszenia, a w przypadku zgłoszenia utrudnień w rzetelnej ocenie bezpieczeństwa obiektu, do udostępnienia obiektu do sprawdzenia w obecności pracowników ochrony zleceniobiorcy lub odwołania interwencji i zobowiązania się tych osób do samodzielnego sprawdzenia obiektu.

Dowód: umowa k. 92-94, aneks k. 31, przesłuchanie powoda A. G. k. 581-585;

Tego samego dnia powód i pozwany ad. 1 zawarli kolejną umowę sprzedaży i montażu systemu sygnalizacji włamania i napadu przy ulicy (...) w W.. Zamontowany system objęty był 24 miesięczną gwarancją. Po upływie okresu gwarancji wszystkie koszty związane z naprawami zainstalowanego systemu ponosić miał powód. W przypadku zawarcia odrębnej umowy pozwany ad.1 zapewniał usługę konserwacji systemu. Strony nie zawarły takiej umowy.

System został zamontowany 10 października 2008 roku i obejmował swoim zasięgiem kontenery i część placu, miał wybiórczo chronić obiekt na zasadzie pułapki. Powód zdawał sobie sprawę, że część nieruchomości nie jest chroniona. Powód nie zdecydował się na montaż systemu, który chroniłby cały obiekt ze względu na koszty. Zamontowano m.in.

4 czujki zewnętrzne. Pomimo propozycji przedstawiciela pozwanego ad. 1 powód nie zgodził się na montaż kamer. W momencie montażu systemu z posesji był tylko jeden wyjazd.

W dniu 22 kwietnia 2011 roku powód zlecił pozwanemu ad. 1 naprawę systemu. Serwisant stwierdził usterkę i zablokował jedną z czujek. Po zablokowaniu czujki system funkcjonuje, jednak bez udziału zablokowanej czujki.

Dowód: umowa k. 32-33, zlecenie k. 96, protokół k. 97-98, zlecenie k. 105a, zeznanie świadka R. N. k. 273- (...), zeznania świadka D. B. k. 317-318, przesłuchanie powoda A. G. k. 581-585;

Powód w związku z zamiarem rozbudowy zainstalowanego systemu alarmowego zwrócił się do pozwanego ad. 1 o dokonanie takiej rozbudowy. Rozbudowa miała pierwotnie dotyczyć zainstalowania dodatkowych 2 czujek wewnętrznych do istniejących 3 czujek. Przed rozbudową na nieruchomości przy ulicy (...) budowana była nowa brama. Zamontowane do dnia rozbudowy systemu 3 czujki były zawieszane na budynku biurowym, od frontu, druga od frontu drugiego budynku, a trzeci między tymi budynkami. W dniu 23 sierpnia 2012 roku przedstawiciele pozwanego ad. 1 wykonywali fizyczne prace związane z przeciągnięciem przewodów między dwiema latarniami i dociągnięciem kabla do budynku. Kable nie były podłączane tego dnia, nie badano poprawności działania systemu. W czasie wykonywania prac system nie był załączony. Przedstawiciele stron podpisali protokół zakończenia prac i odbioru systemu alarmowego. Tego dnia zamontowano okablowanie do 2 czujek. W uwagach wskazano, że do okablowania pozostały 2 czujki watch out oraz montaż 4 czujek watch out, jak również przeniesienie jednego czujnika.

Prace przy rozbudowie zakończono 28 sierpnia 2012 roku. Zamontowano cztery czujki, dwie poddano regulacji, a jedną przeniesiono. Łącznie system był wyposażony w 7 czujek zewnętrznych.

Dowód: email k. 101, protokoły k. 102-104, zeznanie świadka R. N. k. 273-275 I, rysunek k. 179, zeznania świadka T. M. k. 301-303I, zeznania świadka M. S. k. 303-305I, przesłuchanie powoda A. G. k. 581-585;

W dniu 26 sierpnia 2012 roku pracownik powoda S. T. zauważył uszkodzenie ogrodzenia od strony ulicy (...). Alarm uruchomił się, kiedy zaczął zbliżać się do kontenerów znajdujących się na posesji. S. T. wyłączył alarm i odwołał interwencję patrolu. Sprawdził pomieszczenia biurowe, plac, zbiorniki, zabezpieczył ogrodzenie i powiadomił powoda, że w jego ocenie nic nie zginęło. S. T. nie jest operatorem, ani serwisantem koparek. W tym dniu na placu stało kilka koparek. Na placu częściowo w zasięgu czujki i kamery stał bus marki V.. Powód, który był poza W. przyjechał po kilku godzinach i zauważył brak koparki. Wówczas została powiadomiona policja i został załączony alarm włamaniowy.

Ogrodzenie było uszkodzone w miejscu planowanego wyjazdu. Stały tam już słupy przygotowane do montażu bramy. W dniu zdarzenia jedna z czujek była zablokowana i miała być wymieniona w związku z rozbudową systemu.

Dowód: zdjęcia k. 174-175, zeznania świadka S. T. k. 261-264, przesłuchanie powoda A. G. k. 581-585;

W dniach 24 i 25 sierpnia 2012 roku centrala monitorująca pozwanego ad. 1 nie zanotowała załączenia się systemu, choć automatycznie został przeprowadzony test okresowy działania nadajnika w tych dniach. Do kradzieży doszło prawdopodobnie między północą, a godziną 2 w nocy 26 sierpnia 2012 roku. Tego samego dnia o godzinie 04:34 został przeprowadzony automatyczny test poprawności działania nadajnika. O godzinie 13:48 centrala pozwanego ad. 1 odnotowała włamanie odwołane przez S. T., a o godzinie 18:49 kolejne włamanie.

Patrol w składzie (...) przybył na miejsce interwencji o godzinie 18:59, gdzie zastał S. T. oraz Policję. Członkowie patrolu usłyszeli, że w nocy doszło do kradzieży koparki, a system alarmowy się nie załączył.

Dowód: notatka k. 105, raport k. 106-107, wydruk k. 108-109, zeznanie świadka J. J. k. 299-301I, płyta k. 756;

W przypadku wygenerowania informacji o włamaniu wysyłana jest grupa interwencyjna. Wysłanie takiej grupy może być odwołane telefonicznie. Osoby uprawnione wskazane przez zleceniodawcę podają wymagane dane i hasło.

Dowód: zeznanie świadka J. J. k. 299- (...);

System sygnalizacji włamania i napadu zainstalowany na terenie firmy (...) w sierpniu 2012 roku, w zakresie zainstalowanych w nim elementów składowych działał prawidłowo. System został dobrany zgodnie ze sztuką inżynierską oraz zgodnie z obowiązującymi normami, jednak obejmował tylko część obiektu. Wysokość montażu czujki nr 1 miała wpływ na charakterystykę jej pracy. Niezależnie od wysokości czujka nr 1 nie obejmowała zasięgiem maszyn i urządzeń oddalonych od niej powyżej 15 m. Obszar ochrony systemu obejmował około 20% całości terenu i nie obejmował miejsc, w których znajdowała się skradziona koparko – ładowarka. W dniu zdarzenia nie doszło do sabotażu lub zdarzenia polegającego na pojawieniu się kogokolwiek w polu widzenia czujek. Wobec braku sprawdzenia logów systemu po zdarzeniu nie można ustalić czy centrala zarejestrowała zdarzenie, a nie przesłała o nim informacji do centrum monitorowania. Brak norm zobowiązujących pozwanego ad. 1 do zgrywania i analizowania danych z centrali. Brak opieki serwisowej powoduje brak gwarancji prawidłowego działania systemu.

Dowód: opinia biegłego W. C. k. 649-683, 739-742;

W okresie objętym zdarzeniem pozwany ad. 1 był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) S.A. z siedzibą w W..

Dowód: polisa k. 138-149;

Prokuratura Rejonowa Warszawa Praga – Północ w Warszawie postanowieniem z dnia 28 września 2012 roku w sprawie 6 Ds. 1614/12 umorzyła śledztwo w sprawie kradzieży w włamaniem wolnobieżnej koparko – ładowarki m-ki V. (...) (...) nr seryjny (...) w nocy z 25 na 26 sierpnia 2012 roku w W. przy ulicy (...) poprzez uszkodzenie ogrodzenia terenu bazy firmy (...) na szkodę M. G. w wysokości 110.000 zł.

Dowód: akta 6 Ds. 1614/12: postanowienie k. 44c;

Pismem z dnia 12 kwietnia 2013 roku M. G., żona powoda, wystosowała wezwanie do zapłaty kwoty 135.300 zł tytułem odszkodowania za skradzioną koparko – ładowarkę, powołując się na § 4 umowy użyczenia zawartej w dniu 01 lipca 2008 roku między M. G. (...), a A. G. (...). Pismem z dnia 15 kwietnia 2013 roku powód uznał roszczenie, wnosząc o wydłużenie terminu płatności.

Dowód: wezwanie k. 18, pismo k. 40;

Powód wezwał pozwanych do zapłaty kwoty odszkodowania w wysokości 110.000 zł plus VAT.

Dowód: wezwania k. 19-20;

Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda co do braku świadomości powoda o częściowej dysfunkcyjności systemu. Już w 2011 roku jedna z czujek systemu była zablokowana, działały tylko trzy czujki, co wynika m.in. z emaila przesłanego przez powoda do pozwanego ad. 1 przed zaplanowaną modernizacją systemu w 2012 roku. Wynika to również z zeznań pracownika powoda S. T.. Z zeznań świadka R. N. wynika z kolei, że powód miał świadomość braku zasięgu oddziaływania czujek na całej nieruchomości. Okoliczność ta wynika również z porównania parametrów czujek i powierzchni nieruchomości. Powód dokonał ostatecznego wyboru zakresu działania systemu, prawdopodobnie ze względów finansowych. Powód nie wykazał również, aby pozwany ad. 1 był odpowiedzialny za konserwację systemu. Wymagałoby to podpisania odrębnej umowy. Powód nie przedstawił takiej umowy w toku procesu.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego, Sąd zważył co następuje:

Powód domaga się zasądzenia odszkodowania z tytułu kradzieży wolnobieżnej koparko – ładowarki V. i kosztów metalowej bramy, którą zmuszony był zamontować w miejsce uszkodzonego płotu. Podstawy odpowiedzialności pozwanych powód doszukuje się w nieprawidłowo działającym systemie alarmowym zamontowanym przez pozwanego ad 1 i odpowiedzialności TU jako ubezpieczyciela pozwanego ad.1.

Zgodnie z przepisem art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Rozważania dotyczące zasadności powództwa rozpocząć należy od zbadania legitymacji czynnej powoda. Okolicznością niesporna jest to, że właścicielem skradzionej koparki była żona powoda. Powód nie wykazał legitymacji czynnej co najmniej w zakresie żądania odszkodowania z tytułu kradzieży koparki. Powód nie był jej właścicielem, działkę na której stała koparka posiadała żona powoda na zasadzie użyczenia i nie wykazał, aby pokrył szkodę powstałą w majątku żony. Powód zeznając wskazał, że ponosił odpowiedzialność za koparkę, ale nie wykazał żadnego stosunku prawnego na podstawie którego miałby tę odpowiedzialność ponosić. W szczególności powód nie nabył legitymacji czynnej na skutek zapisów umowy użyczenia zawartej z żoną, które reguluje ich wzajemne relacje, nie powodując powstania roszczenia wobec pozwanych. Legitymacji czynnej powoda można doszukiwać się zatem jedynie w zakresie żądania zasądzenia odszkodowania z tytułu montażu metalowej bramy.

Gdyby jednak przyjąć, iż powód posiada legitymację czynną w niniejszej sprawie w całości, powództwo podlega oddaleniu na innych jeszcze podstawach.

Przede wszystkim powód nie wykazał związku przyczynowego pomiędzy szkodą, a działaniem lub zaniechaniem pozwanego ad. 1. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika bowiem, że pozwany ad. 1 ponosi odpowiedzialność tylko w zakresie wynikającym z umowy z dnia 30 września 2008 roku, a zatem jedynie za to, że będzie monitorował sygnały lokalnego systemu alarmowego i podejmie interwencję w obiekcie objętym umową, która ma zmierzać do udaremnienia powstania szkody. Pozwany ad. 1 nie ponosi odpowiedzialności za to, że nieprawidłowo działał system alarmowy, czy za to, że system ten nie obejmował swoim zakresem ochrony całej nieruchomości powoda. To powód kształtował zakres odpowiedzialności pozwanego w ten sposób, że zdecydował o ochronie około 20% powierzchni nieruchomości, gdyż taki system zdecydował się zamontować. Pozwany ad. 1 poprzez swoich przedstawicieli proponował różne zakresy i sposoby ochrony, w tym montaż kamer, objęcie całego obiektu monitoringiem, czy systemem alarmowym. Powód podjął decyzję o ograniczonym zakresie ochrony systemu i nie ma podstaw do obciążenia pozwanego ad. 1 odpowiedzialnością, za tę decyzję powoda. W noc zdarzenia system alarmowy powoda nie wywołał sygnalizacji w centrali monitorującej powoda, pomimo, iż prowadzone testy diagnostyczne nadajnika systemu powoda potwierdzały jego sprawność. Skoro brak było informacji o jakimkolwiek zdarzeniu, pozwany ad. 1 wywiązał się z zawartej umowy, gdyż umowa obligowała jedynie do monitorowania i podjęcia interwencji. W przypadku stosownej informacji o załączeniu się systemu pozwany ad. 1 wysyłał jeszcze tego samego dnia dwukrotnie grupę interwencyjną. Wskazuje to na prawidłowość reakcji i realizacji umowy z powodem. Jednocześnie, jak wskazał biegły koparka nie była objęta zasięgiem oddziaływania czujki, a dodatkowo nie można wykluczyć, że system tej nocy w ogóle nie został załączony. Powód, a to na nim spoczywał ciężar dowodu w tym zakresie, nie wykazał jakie zdarzenia zostały zapisane w centralce alarmu. Powód był jedynym dysponentem tych danych i nie zostały one przez powoda zabezpieczone. Powód podnosił również, że pozwany ad. 1 odpowiedzialny jest za rozmieszczenie kamer. Pozwany ad. 1 nie montował kamer na nieruchomości powoda, a zatem nie może ponosić odpowiedzialności za ich rozmieszczenie.

Pozwany ad. 1 nie ponosi również odpowiedzialności za prawidłowe działanie systemu na podstawie umowy sprzedaży i montażu systemu, gdyż okres gwarancyjny upłynął w 2010 roku, a powód nie realizował obowiązku systematycznej konserwacji systemu. Powód przez ponad rok korzystał z ograniczonej funkcjonalności systemu, gdyż w 2011 roku jedna z czujek – uszkodzona, została zablokowana. Blokada czujki umożliwia korzystanie z systemu w pozostałym zakresie. Powód mając świadomość ograniczonej funkcjonalności godził się na dalsze ograniczenie zasięgu działania systemu. W związku z tym, że upłynął już okres gwarancyjny, powód nie mógł oczekiwać, że czujka ta zostanie wymieniona bez jego inicjatywy. W dniu 23 sierpnia 2012 roku pracownicy pozwanego ad. 1 wykonywali zlecenie w zakresie zwiększenia pola ochrony przez system alarmowy, ale tego dnia wykonano jedynie prace związane z układaniem kabli bez ingerencji w dotychczasowy system.

Powód naruszył obowiązki wynikające z umowy, polegające na systematycznym dokonywaniu czynności konserwacyjnych przez uprawnionego instalatora, powód nie wykazał, aby takie czynności podejmował pozwany ad. 1 na dodatkowe zlecenie powoda, co zostało wyraźnie w umowie wskazane, czy przez inny podmiot. Powód nie wykazał również, aby wykonywał okresowe czynności kontroli prawidłowego działania systemu.

Przeprowadzona wyżej analiza wskazuje na brak zasadności żądań pozwu.

Ponadto, powód nie wykazał wysokości poniesionej szkody. Koparka była używana już w momencie zakupu jej przez powoda, tym bardziej używana w momencie sprzedaży jej żonie powoda, nie można zatem przyjąć jej wartości sprzedaży. Powód nie złożył wniosku o ustalenie jej wartości w drodze opinii biegłego. Powód nie wykazał związku między działaniem czy zaniechaniem pozwanego ad. 1 a budową bramy. Z materiału dowodowego wynika, że w okresie już przez kradzież brama była budowana. Brak zatem związku między kradzieżą, a koniecznością odbudowy ogrodzenia. Ponadto powód nie wykazał jaką ilość i o jakiej wartości zużyto do budowy bramy. Nawet, jeżeli obecnie nie można ustalić stanu faktycznego przez oględziny, to w momencie wszczęcia procesu taka możliwość istniała, a ustalenie okoliczności istotnych w tym zakresie mogło częściowo nastąpić na podstawie zeznań świadków.

Biorąc pod uwagę zebrany w sprawie materiał dowodowy brak podstaw do uwzględnienia powództwa wobec pozwanego ad.1. Sąd oddalił również powództwo wobec pozwanego ad. 2, gdyż jest on ubezpieczycielem pozwanego ad. 1. Brak odpowiedzialności pierwszego z pozwanych skutkuje brakiem odpowiedzialności drugiego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając powoda kosztami procesu w całości. Na koszty procesu składają się: opłata od pozwu 6.943 zł uiszczona przez powoda, koszty opinii biegłych 12.463,62 zł z czego z zaliczki powoda pokryto 1.700 zł. Pozwany uiścił zaliczkę w kwocie 2500 zł która nie została wydatkowana, podlegała, zatem zwrotowi. Powód zobowiązany jest zatem dodatkowo uzupełnić zaliczkę na biegłego w kwocie 10.763,62 zł.

Odnośnie wynagrodzenia pełnomocników pozwanych. Zgodnie z § 21 Rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych Dz.U.2018.265 t.j. do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji.

Wynagrodzenie ustalono zatem na podstawie Rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Dz.U.2013.490 t.j. w kwocie po 3.600 zł.